

اول ماه مه در ایران!

اول ماه امسال در ایران و جهان، در شرایطی برگزار شد که رژیم حزب بعث عراق، با لشکرکشی ایالات متحده آمریکا و بریتانیا سرنگون شد و کارگران این کشور، از خلاء قدرت استفاده کردند و بعد از چندین دهه روز جهانی کارگر را گرامی داشتند. در میان هیاهوی ارتجاع اسلامی و تحرک سران عشایر و در متن زمینه چینی برای اجرای نقشه‌های امپریالیستی برای آینده عراق، برگزاری این روز می تواند نقطه آغاز حرکت‌های نوین کارگری و پیشرو در این کشور باشد. ورود قدرتمند طبقه کارگر عراق به عرصه کشاکش‌های سیاسی و اجتماعی دوره آتی جز با اتکا به نیروی متشکل کارگران در سازمانهای

گفتگوی جهان امروز با محمد شمس درباره مسائل جنبش کارگری ایران

صفحه ۲

● گزارشاتی از ماه مه در کردستان

● گزارشاتی از برگزاری مراسم

اول ماه مه در خارج کشور

پیام حزب کمونیست ایران به مناسبت روز جهانی کارگر

صفحه ۱۲

اعتراض سراسری معلمان مبارز در ایران!

ساعات کار طولانی در مدارس مجبور به قبولی شغل‌های دیگر در خارج مدرسه شده و به تعبیری چند شغله شده‌اند و این وضعیت روز بروز توان جسمی آنان را بیشتر به تحلیل می‌برد و همچنین کل راندمان آموزش واقعی را در مدارس نیز پایین می‌آورد.

اما درد توده معلمان ایران تنها این نیست، آنها همچنین در معرض سانسور و کنترل شدید پلیسی در محیط‌های آموزشی قرار دارند و همه جناح‌ها از اصلاح طلب گرفته تا انحصار طلب هر کدام به فراخور ارگانی که در کنترل خود دارند آنها را تحت فشار سیاسی و روحی قرار می‌دهند و ابتدائی ترین حقوق دموکراتیک آنها را پایمال می‌کنند. تشکل‌ها و فعالینی که به این شرایط غیر انسانی معترض هستند تحت تعقیب و تهدید دائمی قرار دارند. محتوای ایدئولوژیک پر از خرافه کتابهای درسی و دستورالعمل‌های ارتجاعی آموزشی که هر روز از جانب مقامات ریز و درشت صادر می‌شوند، فشارهای غیر مستقیم و دخالت ارگانهای مختلف مذهبی در امور آموزش این همه در تمام طول حکومت اسلامی در ایران بر مغز معلمان سنگینی کرده و محیط‌های آموزشی را به مکانهای بی روح و خفقان آوری که نیروی ابتکار و خلاقیت آنها را نابود می‌کند، تبدیل کرده است. آزار فشارهای مستمری که ارتجاع اسلامی بر جوانان ایران تحمیل می‌کند کار در مدارس، دبیرستانها و دانشگاهها را برای اکثریت معلمان و استادان بیش از بیش دشوار نموده است و مبارزات اعتراضی معلمان را با جنبش جوانان ایران همسنگر و هم سرنوشت ساخته است.

ما از خواستها و مبارزات معلمان مبارز ایران پشتیبانی کرده و بر گسترش پیوند و همبستگی مابین مبارزات معلمان مبارز با طبقه کارگر و دیگر جنبشهای اجتماعی، بر علیه کلیت رژیم ضدانسانی جمهوری اسلامی تاکید می‌کنیم. این همبستگی می‌تواند رژیم اسلامی را قدم به قدم به عقب نشینی وادارد و سرانجام به زانو درآورد.

در چند روز اخیر اکثر استانها و شهرهای ایران از جمله تهران، مشهد، شیراز، اصفهان، کردستان، خراسان، آذربایجان و غیره شاهد اعتراض سراسری دهها هزارتن از معلمان مبارز برای تحقق مطالباتشان بود. تشکلهای فرهنگی متعددی معلمان را برای اعتراضی پیگیر علیه مقامات جمهوری اسلامی فراخوان داده بودند. معلمان و فرهنگیان مبارز برای تحقق خواستهایشان در مورد افزایش حقوق متناسب با رشد تورم، پرداخت دستمزدهای معوقه، رفع مقررات ارتجاعی و تبعیضات در محیط کار، کاهش ساعت کار، تامین مسکن، حق تشکل و غیره دست به اعتصاب، تحصن و تظاهرات زده و در اکثر موارد مورد حمله پلیس ضد شورش و ضرب و شتم مامورین مخفی و لباس شخصی‌های جمهوری اسلامی قرار گرفته اند. در چند مورد پلیس برای پراکنده کردن اجتماع معلمان اقدام به تیراندازی نموده و تاکنون تعدادی را نیز بازداشت کرده است.

معلمان مبارز در دو سال اخیر بارها برای تحقق مطالباتشان به اینگونه حرکت‌های اعتراضی دست زده اند اما جز از یک طرف سرکوب و ارباب و پرونده سازی برای عناصر پیشرو و مبارز و از طرف دیگر وعده‌های دروغین و امروز به فردا افکندن، عکس‌العمل دیگری از رژیم ندیده اند.

دور جدید مبارزات معلمان که سال گذشته اساسا از تهران و چند شهر بزرگ ایران آغاز شد، امروز اشکال سراسری‌تری به خود گرفته و از پشتیبانی و حمایت وسیع‌تر توده‌های مردم برخوردار است. ابعاد گسترده این حرکت اعتراضی و سراسری رژیم اسلامی را بطور جدی به تکاپو و چاره جوئی واداشته است. اما چاره جوئی رژیم جز سرکوب معلمان، انحلال تشکلهای آنان چیز دیگری نبوده است.

معلمان مدارس در ایران جزو اقشار بسیار تهدیدست جامعه ایران هستند و دستمزد ناچیزی که دریافت می‌کنند، به هیچ وجه کفاف گذران زندگی دشوار امروز در ایران را نمی‌دهد. بخش وسیعی از معلمان برای امرار معاش و تامین یک زندگی بخور و نمیر علاوه بر

اول ماه مه در ایران!

توده‌ای و تحرک این طبقه در مقیاس اجتماعی ممکن نیست. وقوع چنین رویدادی بدون شک فضای سیاسی این کشور را عوض خواهد کرد و به دنیا نشان خواهد داد و چهره‌ای را که دستگاه‌های تبلیغاتی امپریالیستی از این کشور به تصویر می کشند دگرگون خواهد کرد. روز اول ماه مه در بغداد بارقه چنین امیدی بود.

اول ماه مه در ایران، در حالی که رژیم جمهوری اسلامی، ۲۸ صفر (فوت محمد) دستاویز قرار داد و نه تنها اجازه نداد روز جهانی کارگر برگزار شود، بلکه با عناوین مختلف در سراسر کشور تلاش کرد مانع برگزاری مراسم‌های اول ماه مه شود.

با وجود تهدید و خط نشان کشیدن‌های رژیم، مراسم‌های اول ماه روز دهم اردیبهشت، هم توسط کارگران به طور مستقل و هم از سوی تشکل‌های رسمی رژیم مانند خانه کارگر برگزار شد. کارگران پیشرو و رادیکال شرکت‌کننده در مراسم‌های رسمی رژیم، سعی کردند با استفاده از تریبون آن‌ها اعتراض خود را علیه کارفرمایان و رژیم راس‌تر سازند.

در تهران، مراسم روز جهانی کارگر، به فراخوان خانه کارگر، صبح روز چهارشنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۳۸۲، در مقابل خانه کارگر برگزار شد. قبلا گفته شده بود که روز ۱۱ اردیبهشت، کارگران به سوی وزارت کار راهپیمایی خواهند کرد، اما وزارت کشور، با درخواست خانه کارگر موافقت نکرد. در این مراسم نیز کارگران نمایندگان رژیم را هو کردند. در گزارش خبرنگار خبرگزاری کار ایران (ایلنا)، از حاشیه این مراسم آمده است: در حین برگزاری این تجمع، کارگران به نشانه اعتراض سر و صدا کرده و به این وسیله لحظاتی از ادامه سخنرانی‌ها جلوگیری کردند. در لحظاتی از سخنرانی حسن صادقی، عده‌ای از کارگران با شعارهایی برای لحظاتی صحبت‌های وی را قطع کردند... سردار طلایی فرمانده نیروی انتظامی تهران بزرگ، لحظاتی را در بین جمعیت گذراند... کارگری با اشاره

به صحبت‌های یکی از سخنرانان گفت: "از ما می‌خواهند تا در تجمع شرکت کنیم و صحبت‌های خودمان را بگوییم ولی خود این‌ها اعلام می‌کنند که در صورت صحبت کردن مورد ضرب و شتم قرار می‌گیریم که این واقعا برای کارگران، ننگ و خفت بار است. یکی دیگر از معترضان حاضر در این تجمع با اشاره به مشکلات افراد رسمی در کارخانه‌ها گفت: "... بنده با ۵۳ سال سن و ۲۵ سال سابقه کاری بیرون انداخته بشوم، در حالی که بسیاری بدون انجام کوچکترین کاری هنگفتترین حقوق‌ها را دریافت می‌کنند." یکی از بانوان حاضر در تجمع نیز با اشاره به نبود رضایت از میزان حقوق دریافتی‌شان گفت: "اسفناکترین وضعیت زندگی را کارگران دارند. همه دنیا این را فهمیده‌اند که ما بدبختترین قشر دنیا هستیم..." در لحظاتی از این تجمع، کارگران یک‌صد خاستار اعتصاب شدند که حسن صادقی خطاب به کارگران گفت: "حق طبیعی همه کارگران، اعتصاب است، ولی برای این امر حمایت دولت و مجریان کشور را لازم داریم که به نظرم آن شرایط هنوز مهیا نشده است."

در پایان این تجمع و در حین قرائت قطعنامه، کارگران با دخالت خود، خواهان قطع قرائت قطعنامه شدند و یکی از حاضرین در تجمع را به نمایندگی پشت تریبون فرستادند. این کارگر گفت: "متأسفانه در کشور ۲۵ سال است که به کارگران جز دروغ و وعده چیز دیگری داده نمی‌شود" که این صحبت وی با تشویق حضار روبرو شد. گروهی دیگر از کارگران با بالا بردن برگه‌های استعلامی و قراردادهای مسکونی خودشان خاستار رسیدگی به این مسئله شدند.

این‌ها درد دل و مشکلات کارگران و اعتراض آن‌ها به رژیم سرمایه است. بی‌شک سردار طلایی، با مامورین مخفی خود در این تجمع، قصد آفریدن رعب و وحشت و ترساندن کارگران معترض را داشت. وی، در حاشیه این تجمع، به خبرنگار «ایلنا» گفت: "... ما هم مثل کارگران به نوعی کارگر به حساب می‌آییم و فقط لباس‌های تن‌مان شبیه کارگران

«... ما کارگران کردستان، به عنوان بخشی از جنبش عظیم جهانی ضد جنگ از حکومت کارگران به عنوان بدیلی برای اعمال حاکمیت مردم آزادی‌خواه عراق پشتیبانی می‌کنیم. زنده باد آزادی، نابود باد نظام سرمایه‌داری».

بدین ترتیب کارگران ایران، در روزهای چهارشنبه و پنج‌شنبه ۱۰ و ۱۱ اردیبهشت، در مراسم‌های رسمی و غیررسمی و مخفی خود همبستگی طبقاتی خود را به طور با شکوهی به نمایش گذاشتند. در این مراسم‌ها سخنرانان، سرمایه‌داران و رژیم را بیش از پیش افشا کردند و یکبار دیگر پیمان طبقاتی بستند که با پایین کشیدن رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی، حکومت خود را برپا دارند. هنگامی که یک جنبش انقلابی در درون طبقه کارگر با اندیشه‌های مارکس رشد و گسترش یابد، افق تازه‌ای در برابر جامعه برای دست زدن به تحولات سرنوشت‌ساز و برانداختن سیستم سرمایه‌داری و ساختن جهانی که شایسته انسان است، گشوده می‌شود. گشودن چنین افقی وظیفه تاریخی و طبقاتی و تلاش بی‌وقفه و دایمی کارگران پیشرو و کمونیست، در سازماندهی کل طبقه کارگر و تعرض به سیستم سرمایه‌داری و رژیم‌های حافظ سرمایه است.

۳ مه ۲۰۰۳
بهرام رحمانی

جهان امروز

سیاسی، خبری

سردبیر:

هلمت احمدیان

ha@cpiran.org

۱۵ روز یکبار منتشر می‌شود.

شماره حساب جهان امروز

S-E Banken
F-S
53682990054

— «جهان امروز» تنها مطالبی را که صرفا برای این نشریه ارسال شده باشد چاپ می‌کند.
— استفاده از مطالب جهان امروز، با ذکر ماخذ آزاد است.
— مسئولیت مطالب «جهان امروز» با نویسندگان آن است و تنها مطالبی که با نام «جهان امروز» امضا شده باشند، موضع رسمی نشریه است.
— جهان امروز در ویرایش و کوتاه کردن مطالب رسیده آزاد است. این امر قبل از چاپ به اطلاع نویسنده می‌رسد.
— مطالب «جهان امروز» با برنامه واژه نگار تایپ می‌شود و حداکثر سقف مطالب ارسالی دو صفحه ۴۲ با سایز ۱۶ می باشد.

گفتگوی جهان امروز با محمد شمس درباره مسائل جنبش کارگری ایران

جهان امروز: شما در سمینار اخیر جنبش کارگری در استکهلم، و همین طور در برخی از نوشته‌های قبلی‌تان، بحثی را در زمینه تشکل فراگیر کارگری مطرح کرده‌اید. ممکن است چکیده این بحث را برای خوانندگان «جهان امروز» توضیح دهید.

محمد شمس: بحث تشکل فراگیر کارگری و نیاز کارگران به چنین تشکلی، که مبارزه متحد و همبسته آنان برای دستیابی به حقوق پایه‌ای و انسانی‌شان را سازمان دهد، ناشی از شرایطی است که سرمایه داری با استثمار نیروی کار و تحمیل فقر و فلاکت، و بیکاری و بی‌تامینی، بر طبقه کارگر به وجود می‌آورد.

به شرایط کنونی ایران نگاهی بیاندازید: طبقه کارگر امروزه بیش از هر زمان دیگری در وضعیت فلاکت بار بسر می‌برد. دست‌مزد‌های ناچیز کارگران که اغلب همین دست‌مزد‌های ناچیز هم، ماه‌ها پرداخت نمی‌شود، بیکاری وسیع که روز به روز گسترش می‌یابد، کارهای پیمانی و موقت که حداقلی از شرایط مناسب زندگی کارگر را هم به هیچ وجه تامین نمی‌کند و فقر و عدم تامین اجتماعی میلیون‌ها کارگر و خانواده آن‌ها را با وضعیت اقتصادی و معیشتی نابسامان و کمرشکن مواجه کرده است. این وضعیت سبب شده است که بسیاری از کارگران شاغل، برای تامین زندگی خانواده خود به مشاغل دوم و حتی سوم روی آورند؛ کارگران بیکار که حتی طبق آمارهای دولتی تعداد آنان از مرز ۴ میلیون نفر هم گذشته است، برای گذران زندگی بخور و نمیر به هر شغلی خارج از محیط‌های کار

تن دهند؛ کارگران سالخورده، به جای برخورداری از تامین اجتماعی و آسایش و استراحت، مجبور شوند برای ادامگی زندگی به کارهایی از قبیل دست‌فروشی بپردازند؛ و کودکان، که می‌باید وقت خود را صرف آموزش و بازی کنند، برای کمک به معیشت خانواده ناچار از ترک تحصیل و کار در خیابان‌ها یا در کارگاه‌های کوچک شوند.

نیاز به همبستگی، تشکل و مبارزه متحد در بین کارگران از همین شرایط ناشی می‌شود. این کارگران و خانواده‌های کارگری (چه کارگران شاغل و چه کارگران بیکار) که بار این مصائب و مشکلات را بر دوش می‌کشند، هستند که می‌باید متشکل شوند و در مبارزه‌ای متحد و همبسته برای دسترسی به یک زندگی آسوده و متمدن امروزی تلاش کنند.

در یک نگاه تاریخی به مبارزه‌ی طبقه کارگر برای دست یافتن به یک تشکل علنی و فراگیر کارگری، می‌بینیم که وضعیت امروز نسبت به چند دهه‌ی گذشته هم از نظر کیفی و هم کمی بسیار متحول شده است. در دهه‌های چهل و پنجاه، اکثریت کارگران بسیاری از کارخانه‌های تازه تاسیس را روستائیان بیسواد یا کم‌سواد که به تازگی به طور فردی یا گروهی روانی شهرها شده بودند، تشکیل می‌دادند. اما اکنون بخش قابل توجهی از فرزندان کارگران نسل گذشته که در شهرهای بزرگ زندگی کرده و به فرهنگ شهرنشینی خوی گرفته‌اند و نیز توانسته‌اند در مدارس و آموزشگاه‌ها دوره‌های آموزش فنی را بگذرانند و دارای مدارک تخصصی شوند، نیروی عمده مراکز کار و تولید را تشکیل می‌دهند. افزون بر همه این‌ها، امروز بیش از هر زمان دیگری ادبیاتی که به زندگی و مبارزه طبقه کارگر (چه در سطح ایران و چه در سطح جهان) مربوط می‌شود، منتشر شده و در دسترس کارگران قرار گرفته است. به نظر من، این ادبیات در

محمد شمس از سال ۱۳۴۲ به عنوان مبتدی به استخدام چاپخانه روزنامه کیهان درآمد و از سال ۱۳۴۸ به بعد در تعدادی از کارخانه‌های بزرگ و کوچک و چاپخانه‌های مختلف ایران کار کرده است. آخرین محل کار او در ایران، کارخانه ناسیونال بود و مدت ۱۲ سال در این کارخانه کار کرده است. او هم اکنون بیش از ۱۱ سال است که در یک چاپخانه نسبتاً بزرگ در آلمان، مشغول به کار است.

(به نقل از پانویس مقاله «تشکل فراگیر کارگری» در مجله اندیشه جامعه، شماره ۲۰)

مجموع سطح دانش مبارزات طبقاتی کارگران را ارتقاء داده و متحول و متفاوت نموده است. از سوی دیگر، در چهار دهه گذشته مناسبات

سرمایه داری در ایران سیر تکاملی خود را طی کرده و سبب گردیده که هم اکنون اکثریت آحاد جامعه (مانند اکثریت جمعیت دنیا) فقط از طریق فروش نیروی کار و دریافت مزد یا حقوق، قادر به گذران زندگی شوند و جز این منبع درآمد دیگری نداشته باشند.

آنچه که تا به حال توضیح داده شد، ضرورت تشکل پذیری و سازمانیابی را فرآوری کارگران قرار داده و امکانات آن را نیز مهیا کرده است. مبارزه و تشکل‌پذیری یکی از ملزومات ذاتی نظام‌هایی است که اکثریت مردم در آن مجبورند نیروی کارشان را برای گذران زندگی خود بفروشند. نیاز به همبستگی و تشکل و مبارزه‌ی متحد در بین کارگران از همین شرایط ناشی می‌شود و روشن است که ساختمانی ذهن کسی نیست.

اما همین جا باید به این مساله اساسی هم اشاره کنم که امر سازمانیابی بیش از هر چیز، نیاز به یک چشم انداز و درک واقع بینانه از سیستم اقتصادی - اجتماعی نظام سرمایه داری و علل بی‌تامینی انسان‌ها در مناسبات کار مزدی دارد. همانطور که قبلاً هم گفتم، امروزه اکثریت قاطع جمعیت دنیا در همین موقعیت طبقاتی کارگری، یعنی اجبار به فروش نیروی کار یدی و فکری خود (یا ترکیبی از این دو) به سرمایه‌داران یا دولت آن‌ها برای گذران زندگی قرار دارند. در چنین شرایطی، اجبار به فروش نیروی کار و دریافت مزد برای گذران زندگی و در روند مبارزه برای بهبود زندگی

که ذاتی نوع بشر است، کارگران به ضرورت مبارزه متشکل و متحد و هم بسته پی می‌برند. تجربه نشان داده است که کارگران به طور عینی و واقعی در جریان کار و مبارزه خود درمی‌یابند، که بدون اتحاد و تشکل نمی‌توانند شرایط زندگی نابسامان و از هم گسیخته و غیر انسانی‌شان را به یک شرایط متمدن و انسانی تبدیل سازند. این را هم تاکید کنم که البته برای آن که نیاز به تشکل، به خواست و مطالبه و بالاخره به ایجاد چنین تشکلی منجر شود، نقش کارگران با تجربه و مورد اعتماد کارگران تعیین کننده است.

تشکل فراگیر مورد نظر من، که یک تشکل علنی و مطالباتی - طبقاتی است، در شرایط کنونی رقابت برای دست یافتن به کار و اشتغال را در میان کارگران به همبستگی در مبارزه برای بهبود زندگی همه کارگران شاغل و بیکار تبدیل می‌کند. چنین تشکلی نه فقط مبارزه بر سر مطالبات کارگران و تلاش برای بهبود همه جانبه زندگی آنان را هدایت می‌کند، بلکه آزادی و عدالت اجتماعی و حقوق شهروندی برابر را نیز برای همگی آحاد جامعه فراهم می‌آورد و تضمین می‌نماید. چنین تشکل فراگیری است که می‌تواند تمام گرایشات مختلف در درون طبقه کارگر را با هر اعتقاد، مرام، مسلک و ایدئولوژی در درون خود بپذیرد و امکانی فراهم کند تا آنان با رقابت نظری و عملی سالم، و به دور از توطئه‌گری، بر شکوفایی دانش مبارزات طبقاتی خود و کیفیت زندگی خود و فرزندان‌شان بیافزایند.

اما همانطور که شما هم می‌دانید، بنا به دلایلی مانند ترفندهای سرمایه داران و دولت‌های آنان برای جدا ساختن کارگران شاغل و بیکار، کارگران استخدامی و پیمانی، کارگران متخصص و غیرمتخصص، کارگران زن و مرد، کارگران «وطنی» و «غیروطنی» و غیره، تشکلی که بتواند پاسخ گوی نیازهای حیاتی کارگران باشد، هنوز موجودیت نیافته است. اما علیرغم همگی این ترفندها و مانع سازی‌ها، بسیاری از فعالین کارگری هم اکنون در میان طبقه کارگر فعالانه تلاش می‌کنند، لزوم سازمان‌یابی برای هم طبقه‌های خود توضیح می‌دهند، و مقدمات ضروری برای ایجاد و اعلام یک تشکل کارگری علنی، فراگیر، مطالباتی - طبقاتی را در شرایط مساعد فراهم می‌کنند.

جهان امروز: در بحث شما به مساله بیکاری و سازمان یابی واحد کارگران بیکار و شاغل هم اشاره می‌شود. اهمیت مساله بیکاری و این نوع از سازمان‌یابی کارگری از نظر شما چیست؟

محمد شمس: این دیگر یک واقعیت شناخته شده است که بحران اقتصادی، کل نظام سرمایه داری از آمریکا و اروپا و آسیا و کشورهایمانند آرژانتین و اندونزی و ایران ... را در بر گرفته و سرمایه داری و متخصصین و کارشناسان اقتصادی آن را به چاره جویی واداشته است. روزی نیست که در آمریکا، در اروپا و آسیا سرمایه داران هر روز در کارخانه و موسسه‌های را نبندند و بر انبوه بیکاران نیافزایند. به باور من، آن چه که به طور واقعی سیستم سرمایه داری را امروزه در کلیت‌اش تهدید می‌کند، همین بحران اقتصادی فعلی و بیکارسازی‌های وسیع در سطح جهانی است. روشن است که دیگر سیستم سرمایه‌داری قادر نیست نیازهای اقتصادی، فرهنگی و سیاسی امروزی جامعه‌ی انسانی را در ابعاد متدن و گسترده‌ای، که اکنون از طرف تمامی طبقه کارگر مطرح می‌شود، برآورده سازند. این واقعیت

را امروزه حتی خود سرمایه داران و نهادهای بین‌المللی سرمایه داری هم اعتراف می‌کنند. بنا به آمار رسمی، حدود ۲۵ میلیون نفر، و طبق آمار واقعی بیش از ۴۰ میلیون نفر، انسان آماده و داوطلب کار کردن در رشته‌های مختلف تولید و خدمات فقط در اروپا بیکار هستند و به این ارقام هر روزه افزوده هم می‌شود.

شواهد و آمار نشان می‌دهند که بیکاری وسیع و روزافزون کارگران، نگرانی کارگران شاغل و خانواده‌هایشان از طاعون بیکاری، و فقر و عدم تأمین که گریبان کارگر بیکار و خانواده‌اش را می‌گیرد، به هیچ وجه پدیده‌ای مربوط به یک کشور نبوده و تمام جهان سرمایه‌داری را در بر گرفته است. سیستم سرمایه‌داری جهانی دیگر ظرفیت ایجاد اشتغال برای بخش بزرگی از طبقه کارگر و جوانان آماده به کار را ندارد و طاعون بیکاری، شتری است که در خانه تمام کارگران جهان می‌خوابد و هر روز بخشی از این طبقه وسیع اجتماعی را طعمه خود می‌کند.

در برخی از کشورهای اروپا، امکاناتی نظیر بیمه بیکاری و صندوق تأمین اجتماعی وجود دارند که به یمن مبارزات طولانی کارگران این کشورها ایجاد شده‌اند و هرچند که ناچیز هستند و مورد تعرض سرمایه داران و دولت‌های آنان قرار دارند، اما از متلاشی شدن شیرازه‌ی زندگی کارگران بیکار شده حداقل تا حدودی و تا هم اکنون جلوگیری می‌کنند. در کشورهایی نظیر ایران، متأسفانه چنین امکاناتی بسیار نازل است و اکثریت قریب به اتفاق کارگران بیکار را در بر نمی‌گیرد. از همین رو در کشورهایی نظیر ایران، توجه به مساله بیکاری و ضرورت سازمان‌یابی کارگران بیکار و شاغل در یک تشکل واحد از اهمیتی دوچندان

برخوردار است. این را هم بگویم که به باور من هرچند بیکاری مشکلات بسیاری را سر راه مبارزات کارگران قرار داده است، ولی خطر آن بیش از آن که کارگران را تهدید کند، کل نظام سرمایه داری را تهدید خواهد کرد. به این دلایل که بیکاری گسترده و غیر قابل کنترل، در کنار فقر و عدم تأمین حداقل بیکاران، می‌تواند جامعه و به ویژه جوانان را به برخوردهای ماجراجویانه و عواقب فاجعه آمیز بکشد.

ضرورت و اهمیت وجود یک تشکل فراگیر کارگری که بتواند هم کارگر شاغل و هم کارگر بیکار را در بر بگیرد و در جهت دستیابی به حقوق انسانی مشترک آن‌ها مبارزه‌ای متحد و هم بسته را سازمان بدهد، از همین واقعیات زنده نشئات می‌گیرد. وقتی طاعون بیکاری کل طبقه کارگر را تهدید می‌کند، منطقی نیست که تنها تشکل یابی کارگران شاغل در نظر باشد و بخش عظیمی از کارگران، که متأسفانه بیکار شده‌اند یا می‌شوند، از دایره این تشکل و مبارزات آن بر کنار بمانند. در چنین حالتی، تنها به تفرقه و جدایی در بین طبقه کارگر

دامن زده می‌شود و نیروی آنان تضعیف می‌گردد، در حالی که مساله اساسی و همیشگی کارگران به وجود آوردن وسیع‌ترین اتحاد و هم بستگی طبقاتی برای دستیابی به حقوق پایه‌ای و انسانی خود است.

جهان امروز: طبقه کارگر در بحث شما در مورد تشکل فراگیر کارگری، طیف وسیعی از مزد بگیران جامعه را در بر می‌گیرد. لطفا دیدگاه خود را در این مورد برای خوانندگان این نشریه بیشتر توضیح دهید.

محمد شمس: ادبیات کارگری نشان می‌دهد که در این باره نظرات متمایز و متفاوتی در جنبش کارگری و در بین فعالین کارگری وجود دارد. به باور من، دایره و حیطه‌ی نفوذ تشکل فراگیر کارگری نه تنها کارگران شاغل و بیکار را در بر می‌گیرد، بلکه نمی‌تواند فقط به کارگرانی که در بخش تولید فعالیت می‌کنند، محدود بماند و کارگران بخش خدمات و غیر مولد را هم در بر نگیرد. یعنی من معتقد به کارگر بودن این مزد و حقوق بگیران هستم و آنان را از طبقه کارگر جدا نمی‌کنم.

واقعیت این است که نه فقط در شرایط امروز جهان سرمایه‌داری، بلکه حتی در همان یک قرن پیش هم تعریف کارگری درست‌تر و واقعی‌تری از «کارگر» در قیاس با تعریف گرایشی که بخشی از طبقه کارگر را به غلط از این طبقه کنار می‌گذارد، صفوف طبقه کارگر را تجزیه می‌کند، و مبارزه متحدانه آنان علیه سرمایه داری را تضعیف می‌نماید، وجود داشت. به باور من، طبقه کارگر تمام مزد و حقوق بگیرانی را شامل می‌شود که با فروش نیروی کار و فکر خود زندگی می‌کنند و جز این نیز راهی برای گذران زندگی ندارند. امروزه با پیشرفت خیره کننده تکنولوژی و تقسیم کار پیچیده‌تری که درهم آمیختگی کار یدی و فکری را بیشتر فراهم می‌آورد، و نیز به علت تمرکز هر چه بیشتر سرمایه از یک طرف و ← ضرورت توجه به منافع طبقاتی

کارگران چاپخانه‌های تهران انجامید و تاثیر بسزایی داشت و سرمشقی بود در ایجاد تشکلهای کارگری در سراسر ایران.

در هر حال، مساله اصلی همانطور که قبلا هم تاکید کردم این است که نحوه و چگونگی شکل گیری تشکل فراگیر کارگری، که نیاز مبرم کارگران ایران برای هرگونه بهبودی در کار و معیشت کارگران و دستیابی آنان به حقوق پایه‌ای و انسانی‌شان است، از منطق و سیر مبارزات کارگری تبعیت می‌کند. برای آن که این منطق و سیر مبارزات به رهائی کارگران و کل بشریت بیانجامد، نیاز به یک خانه تکانی اساسی هست.

توضیح: خواننده علاقمند می‌تواند برای آشنایی بیشتر با این نظرات، به مجله «اندیشه جامعه» شماره ۲۰ مقاله «تشکل فراگیر کارگری» و شماره ۲۳ مقاله «واقعیت‌ها و ضرورت‌های جنبش کارگری ایران» مراجعه کند. این مقالات در سایت اینترنتی کانون پژوهشی نگاه (www.negah1.com) نیز موجود است. (محمد شمس)

مناسبت‌ترین راه ایجاد چنین تشکلی در سیر مبارزات کارگران آن است که در ابتدا یک هیات موسس شامل کارگران با تجربه و کاردان و مورد اعتماد کارگران شکل بگیرد و مجموعه فعالیت‌هایی را برای فراهم آوردن زمینه‌های مناسب ایجاد این تشکل و اعلام علنی آن در دستور کار خود قرار دهد. روشن است که چنین هیات موسسی برای پیشبرد موفق امر ایجاد این تشکل فراگیر، بر مبارزات طبقه کارگر متکی خواهد بود و از طریق طرح تشکل فراگیر در دل این مبارزات و جلب توافق کارگران و محافل و نهادها و تشکلهای کارگری، زمینه‌های مناسب ایجاد و اعلام علنی آن را فراهم خواهد کرد.

اما این که چرا شکل گیری یک هیات موسس، طریق مناسبی برای ایجاد تشکل فراگیر کارگری است، نه تنها از شرایط کنونی جنبش کارگری و تجربه شخصی من در این باره نشأت می‌گیرد، بلکه بر تجربه تاریخی جنبش کارگری در ایران نیز متکی است. در این مورد به عنوان مثال می‌توان به تجربه کارگران چاپخانه‌های تهران در طول تاریخ جنبش کارگری اشاره کرد، که از طریق شکل گیری هیات‌های موسس به ایجاد تشکلهای

جهان امروز: سئوالی که این جا پیش می‌آید، این است که تشکل فراگیر مورد نظر شما، با توجه به شرایطی که در ایران حاکم است، عملا چگونه تشکیل می‌شود؟

محمد شمس: باید توجه داشت که نحوه و چگونگی ایجاد تشکل فراگیر و اعلام موجودیت علنی آن از منطق و سیر مبارزات کارگری در ایران تبعیت می‌کند و به این خاطر از هم اکنون نمی‌توان ریز این مسائل را به دقت ترسیم کرد. با تمام این‌ها، تا آنجا که تجربه شخصی من از سال‌ها فعالیت در جنبش کارگری اجازه می‌دهد و نیز تا آنجا که تاریخ مبارزات کارگری در ۱۰۰ ساله اخیر در ایران را تعقیب کرده‌ام، به اختصار می‌توانم نکاتی را در این باره توضیح دهم.

قبل از هر چیز باید توجه داشت که مطالبات و مبارزات کارگری یک واقعیت عینی است، و به این معنا سازمانیابی متحد و متشکل چنین مبارزاتی هم یک امر علنی است. به اعتبار شرایط کنونی جنبش کارگری، و تجربیات در دسترس، فکر می‌کنم

کارگران در مبارزه علیه سرمایه‌داری از طرف دیگر، این نوع تعریف از طبقه کارگر و سازمان یابی آن از اهمیت بسزایی برخوردار شده است.

خلاصه کنم: معلم، پرستار، تکنسین، ژورنالیست و... بخش غیر قابل تفکیکی از طبقه کارگر هستند که از طریق فروش نیروی کارشان زندگی می‌کنند و کارشان مورد احتیاج سرمایه و نیاز مبرم پروسه تولید ارزش اضافه است. مارکس در نوشته "کار مولد و غیر مولد" به همین مساله اشاره می‌کند و می‌گوید: «مسلمان این یک خصلت شیوه تولید سرمایه‌داری است، که انواع مختلف کار و لذا کار فکری و یدی و نیز انواعی از کار را که در آن یکی از این دو جنبه ثقل بیشتری دارد، از هم تفکیک می‌کند و میان افراد مختلف تقسیم می‌نماید. اما این مساله نافی این نیست که محصول مادی، محصول مشترک این افراد است، یعنی محصول مشترک آن‌ها که در ثروت مادی تجسم یافته است. درست همان طور که این مساله مانع و نافی این واقعیت نیست که در رابطه با سرمایه، این افراد کارگران مزدبگیر هستند...»

گزارشی کوتاه از برگزاری سمینار کارگری استکهلم!

معادن «استوری» اسپانیا قرائت کرد. بدنال سخنرانی‌ها، حضار وارد بحث شدند و درعین حال پرسش های خود را مطرح کردند. در خاتمه سخنرانان به سئوالات مطرح شده پاسخ گفتند و بحث های خود را جمع بندی کردند. این سمینار در فضایی صمیمی و دوستانه پایان یافت. علاقمندان می توانند کل بحث های این سمینار را در سایت‌های «حزب کمونیست ایران»، «کومه‌له» و «آشتی» گوش کنند.

کمیته خارج کشور حزب کمونیست ایران، سمیناری را به مناسبت اول ماه مه ۲۰۰۳ در رابطه با جنبش کارگری ایران در روز شنبه ۲۶ آوریل ۲۰۰۳ در استکهلم با حضور تعدادی از علاقمندان جنبش کارگری برگزار کرد. این سمینار که ۹ ساعت ادامه داشت با سرود انترناسیونال، سرود همبستگی جهانی کارگران و یک دقیقه سکوت به یاد جانباختگان راه آزادی و سوسیالیسم گشایش یافت.

سمینار با پیام تلفنی رفیق آلبرت سهرابیان، یکی از پیشکسوتان و قدیمی ترین چهره‌های جنبش کارگری و کمونیستی وارد مباحث خود شد و سپس بهرام رحمانی سخنرانی کتبی آلبرت سهرابیان را قرائت کرد. بدنال و به ترتیب رفقا عباس افشام، محمد شمس، محمود قهرمانی، پرویز، رضا مقدم، مظفر فلاحی و صدیقه محمدی سخنرانی کردند. سخنرانان هرکدام از زوایای مختلفی معضلات و مشکلات جنبش کارگری ایران تا چگونگی تشکلیابی کارگران و مسله زنان کارگر را مورد تجزیه و تحلیل و بررسی قرار دادند.

لازم به توضیح است که پرویز، یکی از چهره های فعال صنایع نفت که اسمش در اطلاعیه قبلی به دلیل اینکه آمدنش به سوئد نامعلوم بود، ذکر نشد. همچنین صدیقه محمدی عضو کمیته مرکزی کومه‌له و از فعالین جنبش زنان در رابطه با مشکلات زنان در محیط کار و خانه سخن گفت. همچنین روناک آشناگر، شعری را به نام «استثمار بس!» از ترجمه سرودی از کارگران

دفتر نمایندگی کومه‌له

در خارج کشور

K.K. P.O.Box75026

Box 750 26 Uppsala- Sweden

Tel/Fax: +46-18-46 84 93

E-mail: komala@cpiran.org

شماره تلفن و فاکس:

۰۰۴۶ ۹۳ ۸۴ -۴۶ -۱۸ -۰۰۴۶

آدرس‌های

حزب کمونیست ایران

و کومه‌له

دبیرخانه حزب کمونیست ایران

C.D.C.R.I.

Box 704 45

107 25 Stockholm - Sweden

Tel/Fax +46-08-86 80 54

E-mail: cpi@cpiran.org

گزارشاتی از اول ماه مه در کردستان

پخش وسیع اوراق تبلیغی کومه‌له

در شهر سنندج و تعدادی از روستاهای اطراف

به مناسبت روز جهانی کارگر

در استقبال از اول ماه مه روز جهانی کارگر از روز ۶ اردیبهشت هواداران و فعالین کومه‌له هزاران نسخه از تراکت، نشریه و دیگر اوراق تبلیغی کومه‌له و حزب کمونیست ایران را در خیابان و محلات مختلف شهر سنندج از جمله فیض‌آباد، کارآموزی، فرح، تق‌تقان، خیابان ومحله ۲۵ شهریور، چهارباغ، شهرک صنعتی، اطراف میدان نبوت، تکیه و چمان، جورآباد، شریف‌آباد، تپه‌کرباسی، محله و خیابان صفری، خسروآباد، محله وکیل و خیابان وکیل، تازه‌آباد، قطارچیان، محله دفترنی، رودخانه حاجی نصرالله (چهمی‌حاجی‌نهی) محله کمیز، محله حاجی‌آباد، محله مثناو، بهره‌دشت، ریوی جار، گریشان، خیابان ششم‌بهمن، محله نمکی و خیابان نمکی، محله نزدیک پادگان، اطراف استانداری، گلشن، پیرمحمد، عباس‌آباد و فرجه، کانی کوزله و ناو شیخان و چندین محله و خیابان دیگر پخش کردند.

این فعالیت تبلیغی گسترده رفقای کومه‌له با استقبال گرم مردم انقلابی و آزادیخواه شهر سنندج روبرو شد و انعکاس بسیار گسترده‌ای در سطح شهر بر جای گذاشت.

بنا به گزارشات دیگری در روستاهای (هه شه‌میز- کورکور- ننه‌له) نیز نشریات و اوراق تبلیغی کومه‌له در استقبال از اول ماه مه روز جهانی کارگر وسیعاً پخش شده است.

در روز اول ماه مه فضای کاملاً نظامی

بر شهر سنندج حاکم بود!

بنا به اخبار و گزارشاتی که از شهر سنندج دریافت کرده ایم جمهوری اسلامی با تمام نیرو و توان خود مانع از برگزاری مراسم مستقل کارگری در شهرهای کردستان بخصوص سنندج و سقز شده است که سابقه برگزاری مراسم بزرگ کارگری در سالهای قبل را داشته اند. در شهر سنندج به دعوت خانه کارگر و استانداری یک روز قبل از اول ماه مه مراسم دولتی در مجتمع خمینی شهر برگزار شد که با تحریم کارگران و مردم آزادیخواه این شهر روبرو شد.

علی‌رغم مخالفت رژیم با درخواست کارگران برای برگزاری مراسم‌های مستقل کارگری، اما مقامات رژیم از برگزاری چنین مراسمی وحشت داشتند و به همین خاطر روز پنج شنبه فضای شهر کاملاً نظامی و حکومت نظامی اعلام نشده برقرار بود. در این روز نیروهای نظامی ویژه، مأمورین اطلاعات و سپاه در تمام چهارراهها و مراکز اصلی شهر، در اطراف بانکها و دیگر ادارات و موسسات دولتی مستقر و رفت و آمد مردم را کاملاً زیر نظر داشتند. همچنین شمار زیادی از مزدوران لباس شخصی با مردم قاطعی شده و حرکات آنها را کنترل میکردند. وحشت در میان مزدوران و شادی و خوشحالی گرامیداشت روز کارگر در میان مردم بخصوص کارگران و جوانان پر شور سنندج کاملاً مشهود بود.

رژیم روز کارگر امسال را بعنوان روز درگذشت پیامبر اسلام اعلام کرده بود که مراسم شادی و خوشحالی در چنین روزی ممنوع و غیراسلامی است. به همین منظور عده‌ای از افراد وابسته به حکومت در مرکز شهر و خیابانهای آن به سینه‌زنی پرداختند که تعداد آنها بسیار کم بود. مردم در پیاده‌روها به کار و زندگی عادی خود ادامه میدادند و این عده را تمسخر و تحقیر میکردند. در چندین جمع و محافل گوناگون در شهر سنندج مراسم اول ماه مه روز جهانی کارگر به دور از چشم سرکوبگران جمهوری اسلامی برگزار شد.

تحریم مراسم فرمایشی روز کارگر

در شهر سنندج توسط کارگران!

بنا به گزارش دریافتی از شهر سنندج روز چهار شنبه ۱۳۸۲/۲/۱۰ به دعوت مقامات جمهوری اسلامی از جمله نهاد ضد کارگری خانه کارگر و استانداری این شهر مراسمی در مجتمع خمینی شهر سنندج برگزار شد. علی‌رغم تبلیغات و فراخوان زیادی که برای شرکت در این تجمع داده شده بود جمعیت بسیار کمی از جمله بین ۱۵ تا ۲۰ نفر در آن شرکت کرده بودند. اکثر این جماعت هم از افراد وابسته به رژیم و نهادهای امنیتی و سرکوبگر آن بودند. در این مراسم استاندار و یکی از به اصطلاح نمایندگان مجلس اهل سنندج هم شرکت داشتند. کارگران کارگاهها و دیگر مراکز کارگری این مراسم فرمایشی و ضد کارگری را تحریم کردند. در این مراسم به روال دیگر مراسمهای خانه‌کارگر به تعریف و تمجید از اسلام و محاسن جمهوری اسلامی برای کارگران پرداختند. در آخر نیز به چند نفر بعنوان کارگر نمونه جایزه دادند.

امروز همه کس میدانند که کارگر نمونه جمهوری اسلامی کارگر سربه‌زیر، فرمانبردار و گوش به فرمان نظام سرمایه و حکومت اسلامی حامی آن است. کارگری است که به جای دفاع از خواستها و منافع هم طبقه‌ایهای خویش در مقابل آنها قرار میگیرد و آلت دست صاحب کار و نهادهای ضد کارگر جمهوری اسلامی است. در محیط کارخانه و کارگاه جاسوس و خبرچین و در میان دیگر کارگران بی اعتبار و متروک هستند. جمهوری اسلامی از این عناصر در خدمت اهداف ضدانقلابی و ضد کارگری خود استفاده میکند. این کارگران در شرایطی بعنوان کارگر نمونه معرفی میشوند که جمهوری اسلامی اجازه برگزاری مراسم اول ماه مه روز کارگر را از طبقه کارگر ایران دریغ کرد. این رژیم ضد کارگر تا کنون دهها و صدها کارگر نمونه در مبارزه و اعتراض، در دفاع از خواست و منافع کارگران از جمله کسانی همچون جمال چراغ ویسی سخنران اول ماه مه کارگران سنندج را اعدام و بسیاری را مجبور به ترک کشور و محیطهای کارگری کرده است.

تحریم نمایش ضدکارگری خانه کارگر در شهر سنندج توسط کارگران آگاه و انقلابی این شهر اثبات بی اعتباری جمهوری اسلامی و نهادهای گوناگون آن در میان این طبقه و مردم ستم‌دیده و عدالتخواه کردستان است.

مراسم مستقل کارگری در شهر سقز

به دور از حضور نیروهای رژیم برگزار شد!

جمهوری اسلامی نه تنها اجازه برگزاری مراسم مستقل کارگری را به کارگران کردستان نداد بلکه در شهر سقز با ایجاد قید و بند از جمله پیش پرداخت مبلغی میان سی تا پنجاه هزار تومان از جانب نهادهای کارگری و فعالین سرشناس و مورد اعتماد کارگران، عملاً وحشت خود از حضور چنین کارگرانی را در مراسم کنترل شده خود را به نمایش گذاشت. کارگران و فعالین و رهبران آنها هم به درست از شرکت در مراسم خانه کارگر که در اساس علیه کارگران سازمان داده شده بودند خودداری کردند. اما با به‌کاربردن ابتکارات دیگر به استقبال روز همبستگی جهانی خود رفتند. اتفاقاً یکی از ویژگیهای جنبش کارگری استفاده از روشها و شیوه‌های جدید و گوناگون در زمان رودویی با سرمایه‌داران و دولت حامی آنها و نهادهای وابسته به آن است.

در مقابل توطئه مشترک فرمانداری و خانه کارگر با همکاری چند مهره بی اعتبار آنها برای برگزاری مراسم دولتی که در روز ۹ اردیبهشت برگزار شد کارگران سقز مراسمهای مختلفی را در روز اول ماه مه در مکانهای مختلف و به دور از انظار و کنترل سرکوبگران ضد کارگر جمهوری اسلامی به

روز ۹ اردیبهشت مراسم کذایی و فرمایشی خود را در سالن (کاوه) با همکاری خانه ضدکارگر و چند عنصر همکار و ضد کارگر آنها تحت عنوان روز کارگر برگزار کردند که از جانب کارگران آگاه و هوشیار شهر سقز تحریم و تنها عده معدودی در آن شرکت کردند.

زانبار احمدی: از شهر سقز ۱۳۸۲/۲/۱۰

مراسم مشترک کارگران بوکان، سقز و مهاباد

به مناسبت اول ماه مه روز جهانی کارگر!

روز ۱۱/۲/۱۳۸۲ برابر با اول ماه مه ۲۰۰۳، روز جهانی کارگر، به دعوت کارگران بوکان از کارگران شهرهای سقز و مهاباد، مراسم بزرگداشت روز کارگر با شرکت بیش از صد نفر زن و مرد کارگر و آزادی‌خواه در منطقه بوکان برگزار شد.

ابتدا یکی از کارگران بوکان، ضمن خوش‌آمدگویی به همه شرکت‌کنندگان در این مراسم، اظهار داشت، دوستان، کارگران و ستم‌دیدگان: ما امروز این‌جا جمع شده‌ایم تا از روز کارگر، روز همبستگی جهانی طبقه کارگر، تجلیل به عمل آوریم. ما گرد آمده‌ایم جشنی را برگزار کنیم که شایسته انسان امروز باشد. ما از دولت خواستیم تا به ما مجوز قانونی برای برگزاری مراسم جشن خودمان را بدهند، اما متأسفانه در شهر بوکان هنوز روز کارگر برای مسئولین دولتی شناخته شده نیست. حال ما امروز به دور از چشم مقامات رژیم در اینجا جمع شده‌ایم، تا از روز خودمان تجلیل به عمل آوریم و برنامه گرامیداشت روز خودمان را اجرا کنیم. من از طرف خود این روز بزرگ را به شما و تمام کارگران جهان تبریک عرض می‌کنم. کارگران جهان متحد شوید!

بعد از سخنان این رفیق کارگر، یکی از کارگران دیگر به نمایندگی از طرف کارگران سقز، رو به حضار گفت، دوستان خسته نباشید، حضور همه شما را در این مراسم خیرمقدم می‌گویم. امیدوارم همیشه شاد و پیروز باشید. کارگران عزیز، خانواده‌های محترم: ما امروز، روزی را گرامی می‌داریم که ۱۱۷ سال پیش هم زنجیران ما، در آمریکا، برای رهایی از فقر و گرسنگی و کاهش ساعت کار به خیابان‌های شیکاگو آمدند تا به نظام سرمایه‌داری اعلام کنند که ما دیگر با این وضع حاضر به کار و زندگی نیستیم. اما متأسفانه از طرف نیروهای سرکوبگر مورد حمله قرار گرفتند که عده زیادی از کارگران زخمی و یا جان خود از دست دادند. عده‌ای بازداشت و به سیاه‌چال‌های سرمایه فرستاده شدند. بدنبال این واقعه این روز در سال ۱۸۸۹ توسط انترناسیونال دوم بعنوان روز کارگر اعلام شد و هر سال در این روز کارگران سرتاسر جهان برای اعلام خواسته‌های خود و حمایت از اعتراضات کارگران جهان به خیابان‌ها می‌آیند تا نظام سرمایه‌داری را به لرزه درآورند.

دوستان، این باید برای تکتک شما ها سئوالی باشد که چرا دولت به ما که سازندگان و امکانات آسایش برای سرمایه‌داران و دولت محافظ‌ان‌ها و کل جامعه هستیم اجازه برگزاری مراسم روز کارگر، روز خودمان را نمی‌دهد تا به این کوه و دشت نیاییم؟ خیلی ساده به این دلیل است که سرمایه‌داران می‌دانند طبقه کارگر امروز در سراسر دنیا علیه نظام سرمایه‌داری و دولت‌ان‌ها اعلام جنگ داده است. سرمایه‌داران با دولت متحد می‌شوند تا اعتراضات کارگران را سرکوب کنند. ما امروز در این مراسم اعلام می‌کنیم ما هیچ راهی نداریم جز این‌که در برابر این مفت‌خوران متحد شویم. ما امروز اعلام همبستگی با کارگران دنیا می‌کنیم. پس این روشن است وقتی ما خواهان تحقق خواسته‌های برحق خود باشیم نظام سرمایه‌داری ما را مورد حمله و یورش قرار می‌دهد. قتل و کشتن فعالین کارگری، دستگیری و زندان و اخراج آنها، جواب بورژوازی به خواسته‌های انسانی ما کارگران است. کارگران آمریکا ۱۱۷ سال پیش خواسته‌های امروز را به نظام سرمایه‌داری اعلام کردند. این در حالی است که ما در ایران هنوز نمی‌توانیم ساعت کار خود را کاهش دهیم. پس باید دست در دست همدیگر به این بردگی پایان دهیم. ما کارگران سقز امروز در این مراسم شرکت کرده‌ایم که همراه طبقه کارگر کردستان و ایران در روز اول

پیش بردند. از ساعت‌های اولیه صبح روز پنجشنبه تحرک و جنب و جوش در میان کارگران آغاز شد. دوتن از رهبران شناخته شده کارگری این شهر، محمود صالحی و جلال حسینی از نمایندگان کارگران خباز در تعاونی مصرف و نماینده تعاونی مسکن کارگران دخانیات این شهر از ساعت ۸ صبح تا ۱۲ ظهر جهت دیدار و ملاقات با کارگران و تبریک اول ماه مه، از بسیاری از کارگاه‌های زیر پنج نفر دیدار و میان آنها شیرینی پخش کردند.

بعد از ظهر همان روز دهها نفر از کارگران و خانواده‌های آنها جهت گرامیداشت روز کارگر و به دور از چشم نیروهای رژیم و طبق برنامه‌های از پیش تعیین شده به مناطق خارج از شهر در مسیرهای جاده سقز-بوکان، بانه-سقز، سقز-سنندج رفتند و مراسم گرامیداشت روز جهانی کارگر را برگزار کردند.

امسال رژیم اسلامی و کمیسیون ماده ۱۰ احزاب تنها به خانه کارگر که نهادی کاملاً دولتی و مزدور و ضد کارگر است اجازه برگزاری مراسم روز کارگر را اهدا کردند. طبق این تصمیم ضد کارگری هر تشکل و نهادی یا باید با خانه ضدکارگر باشد و یا اجازه برگزاری مراسم طبقاتی خود را ندارد. در مخالفت با تصمیم فرمانداری و خانه کارگر جهت برگزاری مراسم مشترک در روز ۹/۲/۱۳۸۲ کارگران شهر سقز تجمع این دو ارگان حکومتی را تحریم و در آن شرکت نکردند و در عوض مراسم کارگری و واقعی خود را در محافل و جمع‌های کوچک و بزرگ برگزار کردند. این مراسمها که اکثراً از ساعت پنج و شش بعد از ظهر شروع شدند بعد از رسمیت یافتن توسط مجریهای برنامه ابتدا توسط افراد تعیین شده در مورد تاریخچه اول ماه مه، ویژگی این روز، شرایط کار و زندگی طبقه کارگر و راه رهایی از ستم و بی عدالتی صحبت می‌شد. در طول این برنامه‌ها سرودهای انقلابی و اشعار هم توسط شرکت‌کنندگان خوانده می‌شد. پایان بخش این مراسم خواندن بیانیه و قطعنامه نمایندگان کارگران کردستان به مناسبت اول ماه مه بود که از نمایندگان هفت شهر (سقز، بوکان، سنندج، بانه، مریوان، کامیاران، مهاباد) تشکیل شده بودند. این مراسم با پخش شیرینی و در میان شور و شوق کارگران به پایان میرسید. کارگران شهر سقز بار دیگر با اتحاد و هشیاری خود و با حمایت و همکاری فعالین و رهبران دلسوز جنبش طبقاتی خود نشان دادند که نیروی آگاه و سازمانیافته آنها در هر شرایطی قادر به دفاع از خود و مطالبات مبارزاتی خویش و خنثی کردن توطئه‌های رنگارنگ دشمنان طبقاتی آنها میباشد و هر بار میتوانند درس و تجربه تازه‌ای به گنجینه غنی دست‌آوردهای جنبش جهانی و طبقاتی طبقه کارگر بیفزایند.

ممانعت از برگزاری مراسم مستقل کارگری

در اول ماه مه در شهر سقز از طرف رژیم!

از مورخه ۶/۲/۱۳۸۲ جمهوری اسلامی جهت پیشگیری از برگزاری مراسم اول ماه مه روز جهانی کارگر دهها تن از نیروهای زبده خود را از تهران به شهر سقز آورد تا مانع برگزاری مراسم مستقل و غیر دولتی کارگران گردند. این نیروها در نزدیکی محل مسکونی و کار و فعالیت کارگران شناخته شده به نگهبانی می‌پرداختند تا هرگونه تحرک و رفت و آمد آنها را زیر نظر داشته باشند و مانع از برگزاری مراسم مستقل کارگران گردند. همچنین نیروهای محلی و مسئولین رژیم شماری از فعالین کارگری و چهره‌های مورد اعتماد کارگران را به اداره اطلاعات فراخوانده و یا در محل کار آنها حضور یافته و آنها را مورد تهدید قرار داده بودند و از عده‌ای نیز تعهد گرفته بودند که در اردیبهشت ماه نباید در هیچ مراسمی از جمله مراسم عروسی نیز شرکت کنند.

مقامات جمهوری اسلامی بدینوسیله ترس و وحشت واقعی خود را از جنبش کارگری کردستان، فعالین عملی، آگاه و دلسوز کارگران به منافع طبقاتی خود و سازماندهندگان مراسم مستقل و غیردولتی را آشکارا به نمایش گذاشتند. مقامات رژیم در این شهر، در مقابله با اول ماه مه روز جهانی طبقه کارگر،

برگزاری مراسم ضدکارگری جمهوری اسلامی در شهر سقز با تحریم کارگران این شهر روبرو شد!

بخش هایی از گزارش گریزه از سقز

زده است. وی با این جمله سخنانش را به پایان رساند. در حالیکه کمتر کسی او را تشویق کرده و هر چه مجری از مردم خواست تا صلوات بفرستند کسی به او جواب نداد و دریغ از صلوات هم. بعد شعری از آخوند (عمر صالحی صاحب) خوانده شد که در آن از ناتوانی انسان در روز جهان آخرت و شفاعت خواهی محمد مطرح شده بود.

سخنران دوم سید محمد صالح حسینی نماینده شورای اسلامی و عضو خانه کارگر دخیانیت سقز بود که خود را برای دومین دوره شوراهای اسلامی کاندید کرده بود. در ابتدای سخنانش به تعریف و تمجید از جمهوری اسلامی پرداخت و گفت جمهوری اسلامی شفافترین قانون کار را در جهان دارد که به نفع طبقه کارگر است و طبقه کارگر در این زمینه مشکلی ندارد، اما ما با مجریان مشکل داریم. بعنوان نمونه برای کارگران اداره راه سه سال است که در حل اختلافات آنها رأی قانونی صادر شده اما ضمانت اجرای نداشته است. وی همچنین افزود کارگر و کارفرما در جامعه ما بصورت دو قطب متضاد درآمده اند در حالیکه باید مکمل همدیگر باشند و گفت که کارفرمایان حاضر نیستند که حقوق و مزایای کارگران را طبق قانون کار پرداخت کنند. در این زمینه قبل از استخدام مبادرت به گرفتن چک سفید از کارگران می کنند. سپس از مسئولان اداره کار خواست تا با ایجاد کلاسهای در خصوص آگاهگری کارگران و کارفرمایان نسبت به وظایفشان اقدام کنند.

سپس گروه نمایش، نمایشی را اجرا کرد که در بخش دوم آن از شهروندان فرضی سؤال می شد که چه رنگی را دوست دارند که بطور اتفاقی یک بچه ۵ ساله از وسط سالن عبور می کرد. هنگامیکه مجری نمایش از او پرسید چه رنگی را دوست دارید با صدای بلند گفت رنگ قرمز ←

شما استشارکنندگان ما هستید، شما چپاولگران دست رنج کارگران هستید یکی دیگر از کارگران فریاد زد امروز ما در ماه آوریل قرار داریم چرا شماها نفهم هستید که آوریل را از ماه مه تشخیص نمی دهید. یکی دیگر از کارگران می گفت اگر ما در این مراسم مضحک شرکت نمی کردیم امتیاز نانوائی را از ما می گیرند. همین آقایان با زور از ما رشوه می گیرند و علیه ما هستند.

مراسم ساعت ۶-۱۵ دقیقه با خواندن قرآن شروع شد. مجری برنامه خانمی محجبه بود که بعد از قرآن اعلام صلوات کرد که هیچ کس صلوات نفرستاد و چند ثانیه منتظر شدند تا مردم صلوات بفرستند، اما وقتی دیدند که کسی صلوات نمی فرستد، برنامه هایشان را با سرود جمهوری اسلامی ادامه دادند. در موقع اجرای سرود از شرکت کنندگان خواستند تا قیام کنند اما بخش زیادی از شرکت کنندگان از این درخواست خودداری کردند و سر جای خود بلند نشدند. ماموران اطلاعات بلافاصله دوربین هایشان را به طرف آنها گرفتند تا آنها مجبور به بلند شدن باشند. اولین سخنران رضا شاکری معاون فرماندار سقز بود که با اشاره به تقارن اول ماه مه با روز فوت محمد پیامبر اسلام، گفت برای جلوگیری از جشن و سرور و شادی در آن روز مراسم را امروز مورخه ۹-۲-۸۲ برگزار کردیم. در این هنگام از میان جمعیت فریاد زدند که پس امروز روز پیامبر اسلام است نه روز کارگر؟ سپس با تعریف و تمجید از جمهوری اسلامی و عنایت خاص رهبری در خصوص توجه به کارگران گفت بنا به توصیه رهبر جهت رفع مشکلات کارگران قرار است فروشگاههای زنجیره ای و تعاونی های مسکن و غیره ایجاد شود. وی در ادامه کارگران را به صبر و بردباری در برابر مشکلات دعوت کرد و گفت پیامبر اسلام بر دستان صبور و کم توقع کارگران بوسه

سردمداران و مقامات مسئول رژیم در شهر سقز نمایش مضحک روز ۹-۲-۸۲ روز سه شنبه در محل سالن کاهه شهرستان سقز را که از طرف زنان و مردان انقلابی، چپ و رادیکال جامعه تحریم شده بود به اسم روز کارگر، به راه انداختند. مراسمی که سرتاسر آن تعریف و تمجید از جمهوری اسلامی و تحقیر و توهین به طبقه کارگر بود. در ابتدای ورود به سالن کاهه در محل درب ورودی دوربین فیلمبرداری نصب شده بود تا به شرکت کنندگان گوشزد کنند که تمام حرکات و احوال اعتراضات آنان زیر نظر مامورین اداره اطلاعات می باشد و بدینوسیله جو رعب و وحشت ایجاد نمایند. در داخل سالن هفت دستگاه دوربین فیلمبرداری نصب شده بود که هر دوربین وظیفه فیلمبرداری از یکی از ردیف های شرکت کنندگان نشسته بر روی صندلیها را برعهده داشتند. هر دو نفر لباس شخصی که ریش گذاشته بودند با دوربین های شخصی مشغول فیلمبرداری بودند. مراسم قرار بود راس ساعت ۵ بعد از ظهر شروع شود و اما بعلت شرکت نکردن مردم و کارگران در ساعت ۶-۱۵ دقیقه شروع شد و این در حالی بود که سالن تقریباً خالی بنظر می رسید و نصف آن پر شده بود. با وجود اینکه اکثریت دعوت شدگان از افراد نیروهای نظامی و انتظامی و ارگانهای سروکوبگر مثل اطلاعات و سپاه و خانواده هایشان بودند که قبلاً مکان مخصوص برای آنها در نظر گرفته شده بود و در ردیف جلو قرار داشتند که چند کارگر شریف آنجا نشسته بودند. با ورود عوامل رژیم به سالن کارگرا را از روی صندلیها بلند کرده و از محوطه بیرون کردند تا آقایان مسئول برایشان کسر شان نباشد که کنار و همدوش چند کارگر نشسته باشند. در این هنگام فردی در میان مردم فریاد زد کارگران را از ردیف اول بیرون می کنند و مدعی ارج نهادن بر کارگر هستند،

→ ماه مه روز جهانی کارگر به نظام سرمایه داری اعلام کنیم که کلیه مرزهای ساخته شده توسط شما به اعتراض و مبارزه آگاهانه و متحدانه ما کارگران برچیده خواهد شد و کارگران در هر جای دنیا که بخواهند آزادانه مراسم جهانی خود را برگزار خواهند کرد. من به سهم خود از دست اندرکاران این مراسم قدردانی و نهایت تشکر میکنم.

در ادامه مراسم یک قطعه شعر انقلابی توسط یکی از کارگران بوکان خوانده شد. بعد از آن یکی از زنان شرکت کننده به نمایندگی از طرف زنان حاضر در مراسم شعری را خواند. در ادامه مراسم چند تن دیگر از حاضرین با خواندن چند مقاله و تقدیم چند شعر و ترانه کارگری مراسم را با شکوه تر کردند. مقاله های خوانده شده پیرامون روز جهانی کارگر و استعمار و بردگی کارگران در نظام سرمایه داری و راه نجات از این جهنم بود.

این مراسم گرم و صمیمانه که ساعتها ادامه داشت با خواندن اشعار انقلابی توسط مجری برنامه در طول مراسم حال و هوایی خاصی پیدا کرده بود. بعد از پذیرایی از شرکت کنندگان بیانیه کمیته برگزاری مراسم اول ماه مه کارگران کردستان توسط یکی از کارگران مه آباد خوانده شد که مورد تأیید کلیه شرکت کنندگان در مراسم قرار گرفت. به دنبال قرائت بیانیه، قطعنامه کمیته برگزاری مراسم اول ماه مه کارگران کردستان که همچون بیانیه توسط نمایندگان هفت شهر کردستان تهیه و قبلاً پخش شده بود قرائت گردید. بعد از قطعنامه زنان حاضر در این مراسم با گل و کادو کارگران شرکت کنندگان را مورد تشویق و قدردانی قرار دادند.

این مراسم در میان شادی و خوشحالی شرکت کنندگان بعد از ساعتها بحث و تبادل نظر و قرائت شعر و خواندن سرود و ترانه به پایان رسید.

زانبار احمدی

کارگر جوشکار از سقز

۱۳۸۲/۲/۱۱

قطعه نامه کارگران کردستان

۱۱ اردیبهشت (اول ماه مه) جشن همبستگی طبقه کارگر سراسر جهان گرامی باد.

بگذار طبقات ستمگر در برابر قدرت کارگران بر خود بلرزند. کارگران جهان متحد شوید.

ما کارگران کردستان همبستگی خود را با کارگران ایران و سراسر جهان برای تحقق مطالبات اقتصادی، سیاسی و اجتماعی اعلام میداریم و حمایت خود را از اعتراضات کارگران و معلمان کشور اعلام میکنیم. ما کارگران خواهان تأمین مطالبات خود به شرح زیر هستیم.

- ۱- خواهان پرداخت فوری حقوق معوقه کارگران.
- ۲- خواهان آزادی حق تشکل، تجمع، اعتصاب و آزادی بیان هستیم.
- ۳- خواهان آزادی تشکل برای کارگران بیکار میباشیم.
- ۴- جنگ و کشتار کودکان و مردم عراق را محکوم میکنیم.
- ۵- همبستگی خود را با کارگران بهشهر برای احقاق حقوق خود اعلام میداریم.

۶- صف ما کارگران از صف دار و دسته خانه کارگر و شوراهای اسلامی، مستقل و اقدامات این نهادهای وابسته به سرمایه‌داران را در به انحراف کشاندن و سرکوب اعتراضات کارگری محکوم میکنیم.

پیروز باد اول ماه مه

کارگران شهرهای: بوکان، بانه، مهاباد، کامیاران، مریوان، سقز، سنندج، کارگران خباز، خیاط، فلزکار، سازمان آب، گاز، برق، نساجی کردستان، سدگوشان، فرش نخشین، فرش چیمین، جمعی از کارگران کوره‌پزخانه‌های آذرشهر و شبستر ساکن بوکان و مهاباد، کارگران ساختمانی، کارگران شهرداری، کارگران شهرک صنعتی و .....

صدای حزب کمونیست ایران

هر شب: ۲۱ - ۲۲
صبح جمعه‌ها: ۸ - ۹
۷۵ متر برابر ۳۸۸۰ کیلوهرتز
۶۵ متر برابر ۴۳۸۰ کیلوهرتز
۴۹ متر برابر ۶۴۲۰ کیلوهرتز

صدای انقلاب ایران

صبح‌ها: ۷ - ۸
ظهرها: ۱۳ - ۱۴
عصرها: ۱۹ - ۲۰
۷۵ متر برابر ۳۸۸۰ کیلوهرتز
۶۵ متر برابر ۴۳۸۰ کیلوهرتز
۴۹ متر برابر ۶۴۲۰ کیلوهرتز

کومه‌له در کردستان

دفتر نمایندگی کومه‌له

در سلیمانیه

Tel . 3124760 - 3125815

کمیته مرکزی کومه‌له

Tel. 0044-70-775 207 81

komalah@komalah.org

میکنند که امسال کارگران فعال سیاسی در جمع آنها شرکت ندارند تا خواست و توقع کارگران را سیاسی کنند. بیان این حرف به زبان آدمیزاد یعنی اینکه کارگران فعال و دلسوز و رهبر عملی جنبش کارگری حضور نداشتند تا خواست و مطالبات واقعی کارگران را بیان کنند. طبیعی است که در جای که خانه کارگر و فرماندار شهر و نیروهای سپاه و اطلاعات همه کاره باشند جای برای کارگران فعال و دلسوزان جنبش کارگری وجود نخواهد داشت. اما چنین جلسه و نشستی هم متعلق به کارگران نیست، بلکه از آن همکاران خانه ضدکارگر و شوراهای اسلامی و دیگر نهادهای ضد کارگری وابسته به رژیم است. تحریم چنین نشستی از جانب ما کارگران و مردم ستمدیده و آزادیخواه کمترین جواب ما و در عین حال بزرگترین شکست همکاران رژیم بود.

به امید روزی که مراسم واقعی جشن اول ماه مه را بر ویرانه‌های جمهوری اسلامی ایران برگزار کنیم.

۱۳۸۲/۲/۱.

شده‌ایم که باید کارهایی را که در شأن ما نیست و به ما واگذار شده حتی اگر تحصیلات عالی هم داشته باشیم که هیچگونه مناسبتی با شخصیت و حرمت انسانی ما هم نداشته باشد و پر از توهین و بی حرمتی نسبت به زنان است باید انجام دهیم. او همچنین از کارگران خواست تا برای رفع مشکلاتشان از طریق خانه کارگر اقدام کنند.

آخرین سخنران محمداحمدپور بود که در ابتدای سخنانش گفت پیامبر اسلام بهترین قانون کار را در مورد کارگران ایجاد کرده است که تا ابد ماندگار خواهد بود، اما نگفت که حتی یک بند از آن قانون چیست و کدام است. شاید در آینده آن را کشف کنند!؟

مراسم با پخش جوایز به کارگران مورد نظرشان به پایان رسید در حالی که سالن خالی بنظر می‌رسید و شرکت کنندگان از بدو ورود یواش یواش سالن را ترک می‌کردند این جلسه خانه کارگر و فرمانداری که اساساً به منظور تحریف روز کارگر برپا شده بود به پایان رسید.

***

دوستان و رفقای گرامی، این گزارش را برای این تهیه کرده‌ام تا کلیه کارگران ایران و کردستان آگاه باشند که در مراسم خانه کارگر و جمهوری اسلامی جز صلوات و دعوت کارگران به آرامش چیز دیگری گفته نمی‌شود، در سالهای گذشته مراسم روز کارگر که فعالین و چهرهای سرشناس جنبش کارگری در مراسم روز کارگر شرکت میکردند مراسم با خواندن قطعه‌نامه چند ماده‌ای به پایان می‌رسید. اما امسال نه از قطعه‌نامه خبری بود و نه از حمایت از کارگران ایران و جهان و نه طرح خواستها و مطالبات کارگران. همین واقعیت به سادگی نشان میدهد در غیاب رهبران و فعالین دلسوز کارگری که آگاه به منافع و مصالح کارگران باشند، مثنی جیره‌خوار به نیابت از کارگران به سخنرانی میپردازند و به جای درد و خواست و مطالبات کارگران به مجیزگویی از نظام ضد انسانی سرمایه و محاسن آن، قانون کار ضد کارگری و غیره میپردازند. با شادی و خوشحالی اعلام

را، چون رنگ پرچم کارگران است. همه حضار او را تشویق کردند. اما عوامل رژیم که در ردیف اول نشسته بودند مات و مهبوت شدند.

سخنران بعد عطا سلیمی مسئول خانه کارگر جمهوری اسلامی و نماینده شورای اسلامی سقز بود. نامبرده ابتدا با تشکر از مسئولین که این فرصت را بوجود آورده‌اند تا کارگران بتوانند در روز جشن خود مسائل و مشکلاتشان را به گوش مسئولین برساند سخنانش را آغاز کرد. سپس افزود جمهوری اسلامی بهترین قانون کار را در مورد طبقه کارگر داراست و اینکه خواسته‌های کارگران خواسته‌های صنفی است نه سیاسی و اعتراف به اینکه آنانرا که می‌خواستند خواسته‌ها و مسایل کارگری را سیاسی جلوه دهند در این جلسه حضور ندارند و غیر مستقیم می‌گفت که مراسم را تحریم نموده‌اند.

در بخشی دیگر از سخنانش خواستار افزایش دستمزدها، بهتر کردن وضع معیشتی کارگران از طرف مسئولین شد و از کارگران خواست تا با مطرح کردن مسائل و مشکلات خود از طریق خانه کارگر اقدام کنند تا خواسته‌ها و مطالباتشان رنگ و بوی سیاسی به خود بگیرد. او همچنین خواستار رسیدگی قوه قضائیه به اختلافات کارگران و کارفرما باشد. نامبرده برای این کار از قوه قضائیه خواست تا دادگاه ویژه کارگری را تشکیل دهند. در این هنگام از مهمانان پذیرایی به عمل آمد که شامل ساندیس و کیک بود و چند نفر از کارگران شیرینی و ساندیس را به طرف عوامل رژیم که در ردیف اول نشسته بودند پرت کردند و گفتند که ما شیرینی روز اسلام و جمهوری اسلامی را نمی‌خواهیم. بعداً دختر جوانی که حاضر نشد اسم خود را بگوید و فقط اسم مستعارش که فرمیسک بود گفت من دانشجو هستم و به احترام همبستگی دانشجویان با کارگران قطعه شعری را می‌خوانم که بلافاصله مورد تشویق حضار قرار گرفت. نفر بعدی خانمی از خانه کارگر بود او مقاله‌ای را خواند که در آن نوشته شده بود که چون ما زن هستیم محکوم به این

گزارشاتی از برگزاری مراسم اول ماه مه در خارج کشور

دهند. در ضمن یکی از فعالین این نشست سخنانی را در مورد جنگ، اوضاع منطقه و ایران در میتینگ حزب کمونیست مارکسیست لنینیست انقلابی انجام داد که مورد استقبال قرار گرفت.

در شب اول ماه مه نیز جشن همبستگی با جنبش کارگری برگزار شد که با سخنرانی رفیق عباس افشم از فعالین باسابقه جنبش کارگری آغاز گردید و تا پاسی از شب با موسیقی و پایکوبی ادامه یافت. از این برنامه ۲۵۰ نفر استقبال کردند.

سوئد (وستروس):

با وجود بارندگی شدید و هوای نامساعد، صدها تن از شهروندان سوئدی و از جمله شمار زیادی از اعضا و دوستان حزب کمونیست ایران و کومه‌له در رژه اول ماه مه شرکت کردند. شرکت کنندگان از ساعت ۱۱ قبل از ظهر به منظور حرکت همراه صف حزب چپ سوئد در میدان ماهی «فیسکه توریت» این شهر تجمع کردند.

مراسم ساعت ۱۲ ظهر، بعد از اعلام برنامه میتینگ و رژه با سخنرانی رفیق فرهاد شعبانی عضو حزب کمونیست ایران آغاز شد. رفیق فرهاد در بخشی از سخنانش که به زبان سوئدی ایراد شد، چنین گفت: «رفقای عزیز! شرکت کنندگان در تظاهرات اول ماه مه! بسیار خوشحالم از اینکه اینجا هستم تا همبستگی خود را با طبقه کارگر سوئد و جهان به نمایش بگذاریم. سیاست‌گذارم از اینکه توانستیم از این تریبون استفاده کنیم تا درباره وضعیت کار و مبارزه طبقه کارگر ایران و کردستان سخن بگوئیم و در عین حال از شما بخواهیم که حمایت و همبستگی خود را با مبارزه طبقه کارگر ایران و علیه رژیم ضدکارگری جمهوری اسلامی ایران را نشان دهید.

رفقا! امروز اول ماه مه، روزی است که میلیونها کارگر، با عبور از مرزهای نژادی، تعلقات ملی و اعتقادات مذهبی و بدون توجه به جنسیت، در صف بهم فشرده در سراسر جهان رژه می‌روند. آنها علاوه بر سردادن دردهای مشترک، قدرت، عزم و اراده مشترکشان را برای تغییر این جهان ناعادلانه و واژگونه به نمایش می‌گذارند.

امسال اول ماه مه را در شرایطی برگزار می‌کنیم که امپریالیسم آمریکا و متحدانش جنگ ویرانگری را به مردم عراق و خاورمیانه تحمیل کرده است. هزینه این جنگ را باید طبقه کارگر بپردازد. آنها این جنگ را با هدف کنترل بزرگترین ذخائر نفتی دنیا و تغییر جغرافیای سیاسی منطقه در جهت تامین منافع خود براه انداخته‌اند.

ما همراه میلیونها کارگر، سازمان‌های چپ و کمونیست طرفدار صلح و آزادی این جنگ ضدبشری را محکوم کردیم. اما معتقدیم مبارزه علیه جنگ و سرمایه‌داری همچنان باید ادامه یابد.

دوستان عزیز! در ایران، که رژیم اسلامی و مرتجع حکومت می‌کند، طبقه کارگر و مردم زحمتکش ایران زیر حاکمیتی زندگی می‌کنند که اعمال بی‌عدالتی، تبعیض، سانسور و سرکوب از مشخصات آن است. در جامعه‌ای که بیشترین ستم و تبعیض متوجه طبقه کارگر است و این طبقه در عین فقر و بیکاری گسترده و روز افزون، از کلیه حقوق‌های اجتماعی، سیاسی و صنفی خود محروم است.

ایران تحت حاکمیت جمهوری اسلامی، جامعه‌ای است که در آن هرگونه فعالیت سیاسی آزاد، تشکیل اتحادیه‌های کارگری، آزادی بیان و عقیده ممنوع است. اما طبقه کارگر ایران در مبارزه‌ای رودر رو با دولت و سرمایه‌داران است. حزب کمونیست ایران و کومه‌له روز اول ماه مه را گرامی می‌دارند و در این روز پیمان خود را در مبارزه برای اتحاد طبقه کارگر و مبارزه‌ای جدی، برای تشکیل بلوکی کارگری در ایران و جهان تجدید می‌کنند.

— از مبارزه طبقه کارگر ایران و مردم کردستان علیه رژیم جمهوری

در زیرگزارشاتی را که از طرف تشکیلات‌های محلی حزب در خارج کشور که تا زمان چاپ نشریه به دست ما رسیده را ملاحظه می‌کنید.

نروژ:

در آستانه فرارسیدن اول ماه مه، روز جهانی کارگر، کمیته کشوری حزب کمونیست ایران در نروژ، هسته اقلیت و شورای کار اقدام به صدور اطلاعیه مشترکی نمودند.

ساعت ۱۰ و ۳۰ دقیقه قبل از ظهر روز اول ماه مه، هزاران نفر از کارگران و اعضای اتحادیه‌های کارگری و احزاب چپ در میدان کارگر اسلو تجمع کردند. شعارهای اصلی این تجمعات کارگری، عبارت بودند از: خروج نیروهای اشغالگر آمریکا و انگلیس از عراق، گفتن «نه» به سیاست خصوصی سازی دولت نروژ، توقف فوری بیکارسازیها و خروج نیروهای اشغالگر اسرائیلی از فلسطین.

بعد از تجمع اولیه، ساعت ۱۲ و ۳۰ دقیقه شرکت کنندگان از میدان کارگر به سمت خیابانهای اصلی شهر رژه رفتند. اعضا و دوستان حزب کمونیست ایران و کومه‌له همراه با فعالین هسته اقلیت و شورای کار نیز با تشکیل صف مستقلی و با حمل پلاکاردهایی در دفاع از خواسته‌های طبقه کارگر ایران همراه با اتحادیه‌های کارگری و احزاب چپ رژه رفتند. در مسیر این راهپیمایی کارگری صدها نسخه از اطلاعیه مشترکی که به این مناسبت صادر شده بود و همچنین بیانیه کمیته خارج کشور حزب کمونیست ایران به زبانهای نروژی و فارسی در میان مردم توزیع گردید.

بعد از رژه اول ماه مه، در ساعت ۳ بعدازظهر از طرف رفیق بهروز ناصری عضو حزب کمونیست ایران، سخنانی در تجمع «سازمان اتحاد سرخ برای انتخابات» به این مناسبت ایراد گردید. همچنین رفیق ایران مروتی در آکسیون اول ماه مه در شهر کونگسوینگر نروژ از طرف تشکیلات نروژ حزب کمونیست ایران سخنانی ایراد کرده که با استقبال گرم شرکت کنندگان روبرو گردید.

سوئد (استکهلم):

امسال در هوای نامساعد و باران شدید و در میان شور و شوق گرم شرکت کنندگان در رژه و مراسم اول ماه مه در استکهلم برگزار شد. موج وسیعی از کارگران و نیروهای چپ و رادیکال در میدان معروف محل تجمع چپ‌های استکهلم جمع شده و برای راهپیمایی به طرف پارک شاه صف بسته بودند. در این روز، خیابانها و میدانهای مرکزی شهر استکهلم به محل تجمع اتحادیه‌ها و سندیکا‌های کارگران و احزاب و جریان‌های سیاسی مختلف، حال هر یک با صف و شعار و سیاست مخصوص خود، سنت اول ماه مه روز اتحاد و همبستگی جهانی کارگران را گرامی داشتند و در مراسم مختلف این روز اعم از رژه و تظاهرات، میتینگ و سخنرانی، کنسرت، دیدارها و جشنها شرکت کردند.

شمار چشمگیری از اعضا، هواداران و دوستان کومه‌له و حزب کمونیست ایران با شور و شغف فراوان در صف مستقلی با شعار و پرچم خود در این تجمع و راهپیمایی شرکت کرده و در دفاع از مبارزه و اتحاد جهانی طبقه کارگر، علیه نظام سرمایه‌داری و بر علیه جنگ امپریالیستی شعار داده و به پخش اعلامیه و تراکت اول ماه مه پرداختند.

لازم به توضیح است که فعالیت تشکیلات استکهلم حزب کمونیست ایران، در همکاری و هماهنگی با فعالین «نشست مشترک نیروهای چپ و کمونیست» پیش رفت که با پخش هزاران اطلاعیه اول ماه و ترجمه «بیانیه مشترک» به زبان سوئدی در صفوف حزب چپ، حزب کمونیست مارکسیست لنینیست انقلابی و سندیکالیست‌ها، تلاش نمودند تا به سهم خود، اوضاع جنبش کارگری و وضعیت عمومی مردم ایران را برای تظاهرکنندگان توضیح

امسال نیز روز اول ماه مه صفوف کارگران و معترضین به نظام سرمایه‌داری که کاملاً در محاصره صدها تن از نیروهای پلیس استرالیا بود خیابانهای اصلی شهر را به محل رژه خود تبدیل نمودند که در این میان نیز واحدهای حزب کمونیست ایران به‌مراه کمیته برگزاری اول ماه مه نیز حضور فعالی داشتند.

مطابق سنت هر ساله راهپیمائی جریانات و اتحادیه های کارگری و برخی اتحادیه های زرد در اولین یکشنبه بعد از اول ماه مه که عمدتاً مراسمی بصورت فرمالیته و رفع تکلیف میباشد صورت گرفت که در این راهپیمائی نیز صف نیروهای چپ و کمونیست که پلاکاردها و پرچمهای سرخ را برافراشته بودند با سردادن شعارهایی از جمله "زنده باد سوسیالیسم"، "زنده باد اول ماه مه"، "کارگران جهان متحد شوید"، "خروج فوری نیروهای آمریکائی از عراق"، رنگ و بوی دیگری به راهپیمائی بخشیده بودند. شایان ذکر است که واحدهای حزب کمونیست ایران در هر یک از این تظاهرات بصورت فعال شرکت داشته و با اهتزاز پلاکاردهائی در خصوص دفاع از کارگران ایران و پخش اطلاعیه حزب کمونیست ایران بزبان انگلیسی در سطح وسیعی حضور فعال بهم رساندند.

آلمان (کاسل): بنا به گزارش واحد حزب کمونیست ایران در کاسل، امسال هم هزاران کارگر در روز اول ماه مه در صفوفی بهم فشرده، در این شهر رژه رفتند. تظاهرکنندگان در مقابل ساختمان اتحادیه‌های کارگری تجمع کرده و راس ساعت ۱۱ قبل از ظهر به سمت محل همیشگی به حرکت درآمدند. کارگران در مسیر راهپیمائی با سردادن شعارهای ضد جنگ و علیه سیاستهای حکومت آلمان، به بیان نگرانی خود از سیاست جناح راست سوسیال دمکراتهای آلمان پرداختند.

اعضاء و دستداران حزب کمونیست ایران و کومه‌له در کاسل راهپیمائی را همراهی کرده و به پخش و توزیع نشریات، و اوراق حزبی به زبانهای آلمانی، کردی و فارسی پرداختند. در محل تجمع بعدی تظاهرکنندگان، فعالین حزب اقدام به برگزاری میز کتاب نمودند و به تبلیغ مواضع و سیاستهای حزب کمونیست ایران و کومه‌له پرداخته و به پرسشهای مراجعین پاسخ گفتند.

فنلاند (تورکو): اعضا و دستداران حزب کمونیست ایران و کومه‌له، به‌مراه شماری دیگری از مردم آزادیخواه و دستداران طبقه کارگر و مردم زحمتکش، روز اول ماه مه را در این شهر جشن گرفتند. مراسم ساعت ۲ بعدازظهر روز شنبه ۳ ماه مه با خوش آمدگویی به مهمانان آغاز گردید. سپس رفیق خالد شفیع سخنانی درباره تاریخچه اول ماه مه و مبارزات کارگران ایراد داشت. بدنبال پیام حزب کمونیست ایران به مناسبت اول ماه مه توسط رفیق آرمان فرجی قرائت شد.

درفواصل برنامه‌ها شعار "زندباد اول ماه" توسط مجری برنامه از بلندگو سر داده می شد. پایان بخش این برنامه که در میان دعوت حاضرین به صرف چای و شیرینی صورت گرفت، برنامه‌ای شاد و هنری بود که تا ساعت ۹ شب ادامه داشت.

برنامه سراسری رادیو کومه‌له

«رادیو کومه‌له» در ادامه برنامه‌هایی که تاکنون پخش آنها برای ایران و منطقه خاورمیانه بود، برنامه ویژه ای را نیز در سطح سراسری هر یکشنبه از ساعت ۱۸ تا ۱۹ به وقت اروپای مرکزی به دو زبان کردی و فارسی روی موج ۴۱ متر، فرکانس ۷۵۶۰ کیلوهرتز پخش می‌کند. این برنامه برروی «سایت رادیو صدای کومه‌له» و سایت های «کومه‌له» و «حزب کمونیست ایران» نیز قابل دسترسی است. ساعت و طول موج این رادیو را به اطلاع دوستان و آشنایان خود برسانید.

اسلامی حمایت کنید. - سرکوبگرهای این رژیم ضد کارگری را محکوم کنید. - زنده باد انترناسیونالیسم پرولتری - زنده با اول ماه مه سپس نمایندگان سندیکالیستها، سازمان های چپ و کمونیست آمریکائی لاتین و نماینده حزب چپ سوئد، پیرامون اوضاع سیاسی جهان و سوئد سخنرانی کردند. بعد از ایراد سخنرانی ها، شرکت کنندگان با برافراشتن پرچمهای سرخ و پلاکاردهایی که بروی آنها شعارهای علیه سرمایه داری و در دفاع از سوسیالیسم و همبستگی جهانی طبقه کارگر نوشته شده بود، در صف های منظم و با سردادن شعار علیه امپریالیسم آمریکا، رژه رفتند. راهپیمایان بعد از طی مسیری در مرکز شهر، در ساعت یک و نیم بعدازظهر در پارک «یه‌کنه بهری» تجمع کردند. اجرای موسیقی بخش دیگری از برنامه‌های مراسم اول ماه مه در وستروس بود. حضور اعضا و دستداران حزب کمونیست ایران و کومه له در رژه اول ماه مه در وستروس چشمگیر بود.

استرالیا (سیدنی): مدتی قبل از فرا رسیدن اول ماه مه بنا به فراخوان تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست ایران در سیدنی با همکاری فعالین سازمان فدائیان اقلیت، هواداران حزب رنجبران، جنبش تاسیس حزب کارگران کمونیست عراق و کمیته مترقی کردهای استرالیا، اقدام به تشکیل کمیته ای تحت عنوان "کمیته برگزاری مراسم اول ماه مه" نمود. جشن اول ماه مه شب سوم مه در شهر سیدنی و با شرکت جمعی از فعالین سازمانها و احزاب چپ ایرانی و استرالیایی و انسانهای آزاده برگزار شد.

سالن مراسم قبلاً با تصاویر بزرگی از رهبرکبیر انقلاب اکتبر «لنین» و پلاکاردها و شعارهایی بزبان فارسی و انگلیسی از جمله "زنده باد سوسیالیسم"، "زنده باد اول ماه مه" تزئین شده بود. مراسم با خوش آمد گوئی مجریان برنامه بزبانهای فارسی و کردی و انگلیسی و اجرای سرود انترناسیونال که توسط رفیق جلال محمدی اجرا شد، شروع و بدنبال با رعایت یک دقیقه سکوت در گرامیداشت یاد جانباختگان راه آزادی و سوسیالیسم ادامه یافت. سکوت با دکلمه شعری از سوی رفیق قادر رحیمی شکسته و سپس رفیق عرفان مروت جو پیام کمیته برگزاری مراسم را قرائت نمود.

سخنرانی به نمایندگی از طرف جریانات استرالیائی نیز در این مراسم سخنرانی کردند، که مورد استقبال گرم قرار گرفت. این سخنرانان عبارت بودند از: آندرو فرگوسن رئیس اتحادیه کارگران ساختمانی و معدن در NSW. روند رفیق از International Socialist Organisation / مایکل از Spartacist league و (تونی) از حزب کمونیست استرالیا. سخنرانان ضمن تشکر و قدردانی از کمیته برگزار کننده ضمن تشریح وضعیت طبقه کارگر در استرالیا، حمایت خود را از مبارزات طبقه کارگر ایران، خروج قوای نظامی از عراق و..... پرداختند. بدنبال پیام کمیته برگزاری مراسم به زبان کردی از سوی رفیق احمد معین قرائت گردید. در فواصل برنامه‌ها چندین سرود و شعر به زبانهای فارسی و کردی اجرا گردید. بخش دوم مراسم که برنامه ای هنری بود با اجرای موسیقی کردی (ئه وین) و با هنر نمائی سردار قادر، سه‌فین علی و کوردستان جمال و در بخش فارسی هنرنمائی علی جوان بود که تا پاسی از شب هنرنمائی کردند و شرکت کنندگان به شادمانی پرداختند.

از آنجا که اول ماه مه در استرالیا هنوز برسمیت شناخته نشده است و تعطیل عمومی بحساب نمی‌آید، چندین سال است که از سوی جریانات چپ و برخی اتحادیه ها بعنوان روز اعتراض به سیاستهای دولت استرالیا که در حفاظت و تحت مراقبت نیروهای پلیس که گاه صدها نفر پلیس را برای ایجاد رعب و وحشت به محل اعتراض گسیل میدارند به اجرای تظاهرات میپردازند.

پیام حزب کمونیست ایران به مناسبت اول ماه مه روز جهانی کارگر

مدنی و حق تشکل و اعتصاب از لحاظ میزان دستمزد و بالا بودن هزینه زندگی روزانه در یکی از سختترین دوران حیات خود به سر میبرد. ماهها و گاهها بیش از یک سال کار بدون دستمزد یادستمزد ناچیز که هیچ تناسبی با تورم و افزایش نرخ نیازمندیهای روزانه ندارد، ساعت کار طولانی و چند شیفته کارکردن، اخراجهای مداوم و دستجمعی، عدم وجود قانون کار دمکراتیک که حداقل خواستها و مطالبات طبقه کارگر را در بر داشته باشد، کار وسیع کودکان و زنان با دستمزد ناچیز و..... بخشی از واقعیات زندگی امروز طبقه کارگر ایران را تشکیل میدهند.

در متن چنین مشقات و مشکلاتی است که امروز طبقه کارگر به رویارویی هر روزه با سرمایه‌داران و دولت اسلامی حامی آنها برخاسته است. آخرین نمونه آن حرکتی است که دهها هزار تن از کارگران صنعت پارچه بافی بهشهر و ایران کشف به آن دست زده اند که از پشتیبانی اکثریت مردم شریف نیز برخوردار است.

اما خیزش این طبقه و تبدیل شدن آن به محور مبارزات اجتماعی در این دوره، دشمنان رنگارنگ طبقه را به چاره جوئی وا داشته است. امروز محافلی از مدافعین سرمایه در میان اپوزیسیون جمهوری اسلامی در هماهنگی عملی با اصلاح طلبان حکومتی که نگران رشد و گسترش مبارزات کارگری و جنبش‌های رادیکال و نیرومند اجتماعی هستند و می‌دانند که خود توان کنترل آنرا نخواهند داشت، می‌کوشند از دولت آمریکا و سیاستهایش در قبال ایران تصویری نجات بخش دروغین رواج دهند. اما تجربه طبقه کارگر در همه جهان نشان داده است که کارگران و توده‌های محروم برای رهائی، راهی جز اتکا به نیروی سازمان یافته و آگاه خود ندارند و امپریالیستها و پادوهای محلی آنها به چیزی جز

تأمین مصالح و منافع استثمارگرانه و قدرت طلبانه خود نمی‌اندیشند. در مقابل چنین وضعیتی آلترناتیو انسانی و رهاییبخش چیزی جز برقراری حکومت کارگری یعنی حکومت خیل عظیم پدیدآورندگان ثروت و نعمت جامعه بر بنیاد قدرت شوراها و سازمان دادن جامعه سوسیالیستی نیست و جشن پر شور اول ماه مه رسیدن به چنین افق رهایی بخشی را نوید می‌دهد.

زنده باد اتحاد جهانی طبقه کارگر!

زنده باد سوسیالیسم!

حزب کمونیست ایران

اول ماه مه روز جهانی طبقه کارگر در راه است. در این روز میلیونها انسان فارغ از زبان، ملیت، جنسیت، نژاد و مذهب در هر پنج قاره جهان در صفهای بهم پیوسته و فشرده رژه میروند و قدرت جهانی و عزم خود را برای تغییر این جهان وارونه آکنده از ستم و بیعدالتی به نمایش میگذارند. در این روز همه جا پژواک فریاد درد مشترک و اراده مشترک در فضای جهان طنین می‌اندازد و روز رهائی نهائی را نوید می‌دهد. این روز بزرگ و این جشن طبقاتی شورانگیز را به همه کارگران جهان شادباش می‌گوئیم.

در حالیکه نیروی کار و قدرت خلاقه انسان امروز توان آن را یافته است که جهان ما را برای همه ساکنین آن غرق رفاه و آسودگی سازد تا در آزادی و امنیت استعدادها شکوفا شوند طبیعت به تمامی مغلوب اراده انسان گردد و بشریت برای همیشه از شر نظام طبقاتی رها شود، سرمایه‌داران و جارچیان و قلم به مزدهایشان دنیای آکنده از فقر، گرسنگی، شکافهای عمیق طبقاتی، جنگ و ویرانگری را بعنوان سرنوشت محتوم بشر قلمداد می‌کنند.

با جنگ افروزی و اعمال خشونت امپریالیستی حل تناقضاتی را که خود بانی و عامل بقای آن هستند پیچیده تر می‌سازند و امنیت جهان را بیش از پیش به مخاطره می‌اندازند. امروز بنیادگرایان نئولیبرال در کاخ سفید با استراتژی جدیدی که در خاورمیانه و نقاط دیگر جهان در پیش گرفته‌اند عملاً جریانات افراطی مشابه خود را در قطب مخالف پرورش می‌دهند تا هم با دامن زدن به ترس و وحشت توده مردم آمریکا از تروریسم کور، زمینه‌های بقای خود در قدرت را فراهم سازند و هم مبارزات آزادیخواهانه و عدالت طلبانه مردم استثمار شده و ستمدیده را از مسیر خود منحرف

سازند. روز اول ماه امسال در عین حال فرصتی است که طبقه کارگر و گرایشها و جریانات ضد کاپیتالیستی در میتینگها و اعتراضاتی که به مناسبت این روز بر پا می‌شوند به افشای سیاستهای امپریالیستی که می‌خواهد در میان دریای آتش و خون، رهبری خود را بر مقدرات جهان ما تحمیل کند، بپردازند. امروز اگر آمیدی به بهبود و تغییر در جهان مملو از ستم و بیعدالتی کنونی هست، این امید تنها به نیروی طبقه کارگر آگاه، متشکل و سازمانیافته که هیچ نفعی در حفظ وضع موجود، در جنگ، کشورگشایی و اشغالگری ندارد، قابل تحقق است و طبقه کارگر می‌تواند با اتکا به نقش مادی نیرومندی که در حیات اجتماعی عصر ما پیدا کرده است با صدای رسا این رسالت تاریخی خود را از هر زمان دیگری استوارتر و جهانی‌تر در اول ماه مه امسال اعلام دارد.

طبقه کارگر ایران در عین بی‌حقوقی‌های فراوان، محرومیت از آزادی‌های